

586.

DEKRET PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 3 listopada 1936 r.

o regulowaniu połowów ryb morskich.

Na podstawie art. 55 ust. (1) ustawy konstytucyjnej i art. 1 pkt a) ustawy z dnia 2 lipca 1936 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania dekretów (Dz. U. R. P. Nr 51, poz. 363) postanawiam co następuje:

Art. 1. (1) W celu regulowania połowów ryb morskich Ministrowi Przemysłu i Handlu służy prawo wydawania rozporządzeń, dotyczących:

a) zakazu wykonywania w określonych terminach połowów wszystkich lub niektórych gatunków ryb, wszelkimi lub niektórymi narzędziami;

b) zakazu przywozu do miejscowości polskiego wybrzeża w określonych terminach wszystkich lub niektórych gatunków ryb w stanie nieprzerobionym;

c) ilościowego ograniczania w określonych terminach przywozu do wszystkich lub niektórych miejscowości polskiego wybrzeża wszystkich lub niektórych gatunków ryb w stanie nieprzerobionym, a przeznaczonych do spożycia wewnętrznego; za spożycie wewnętrzne nie uważa się przerobu ryb na mączkę rybną.

(2) Zakazy i ograniczenia wymienione w ust. (1) lit. b) i c) nie mogą dotyczyć przywozu ryb, nie pochodzących z połowów rybaków polskich lub gdańskich.

Art. 2. (1) Kto wykracza przeciwko przepisom rozporządzeń o regulowaniu połowów ryb morskich albo przeciwko zarządzeniom na ich podstawie wydanym, podlega karze grzywny do 1000 zł lub aresztu do jednego miesiąca albo obu karom łącznie.

(2) Ryby złowione lub przywiezione wbrew przepisom albo zarządzeniom, o których mowa w ust. (1), mogą ulec przypadkowi. Ryby, które uległy przypadkowi, będą zniszczone, jeżeli według uznania Morskiego Urzędu Rybackiego nie zostaną przeznaczone na cele społeczne lub dobroczynne.

(3) Kary wymierza oraz przepadek ryb orzeka Morski Urząd Rybacki.

Art. 3. Wykonanie dekretu niniejszego porucza się Ministrowi Przemysłu i Handlu.

Art. 4. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
Prezes Rady Ministrów: *Stawoj Składkowski*
Minister Przemysłu i Handlu: *Antoni Roman*

587.

DEKRET PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 3 listopada 1936 r.

o sfinansowaniu robót, związanych z obwałowaniem Wisły na odcinku Oświęcim — Sandomierz.

Na podstawie art. 55 ust. (1) ustawy konstytucyjnej i art. 1 pkt a) ustawy z dnia 2 lipca 1936 r. o

upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania dekretów (Dz. U. R. P. Nr 51, poz. 363) postanawiam co następuje:

Art. 1. Upoważnia się Ministra Skarbu do przeprowadzenia operacji kredytowych do wysokości 16 milionów złotych na pokrycie wydatków, związanych z obwałowaniem Wisły na odcinku Oświęcim — Sandomierz.

Art. 2. Warunki operacji kredytowych, przewidzianych w art. 1, ustali Minister Skarbu w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych.

Art. 3. Wydatki, dokonane na podstawie art. 1, będą po upływie każdego roku budżetowego wykazane w osobnym zamknięciu rachunkowym, stanowiącym załącznik do ogólnego zamknięcia rachunków za dany okres budżetowy.

Art. 4. Wykonanie dekretu niniejszego porucza się Ministrowi Skarbu w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych.

Art. 5. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
Prezes Rady Ministrów: *Stawoj Składkowski*
Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

588.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 21 października 1936 r.

w sprawie wykonania rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. o ulgach w spłacie długów posiadaczy gospodarstw wiejskich oraz rolniczych przedsiębiorstw i instytucji w bankach państwowych.

Na podstawie art. 1, 2a, 3, 3a i 8 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. o ulgach w spłacie długów posiadaczy gospodarstw wiejskich oraz rolniczych przedsiębiorstw i instytucji w bankach państwowych (Dz. U. R. P. Nr 94, poz. 839) w brzmieniu, ustalonym dekretem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 23 września 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 70, poz. 540) zarządzam co następuje:

§ 1. Przekazuje się na powiększenie Funduszu Oddłużenia w Państwowym Banku Rolnym, poza sumami objętymi § 3 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 12 grudnia 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr 109, poz. 968), obligacje 4% Pożyczki Konsolidacyjnej, stanowiące własność Skarbu Państwa w kwocie nominalnej 38.000.000 zł wraz ze wszystkimi kuponami, począwszy od kuponu Nr 3.

§ 2. Niezależnie od ulg przewidzianych w rozporządzeniu Ministra Skarbu z dnia 12 grudnia 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr 109, poz. 968) upoważnia się Państwowy Bank Rolny do zastosowania, według swego uznania, wobec dłużników Banku z tytułu pożyczek w obligacjach melioracyjnych, wypłaconych przed dniem wejścia w życie rozporządzenia niniejszego,

dalszych ulg na rachunek Funduszu Oddłużenia; ulgi te mogą obejmować:

1) umorzenia nadwyżek kapitału pożyczek ponad ustalone w punkcie niniejszym normy obciążenia gruntów, objętych zaakceptowanym przez Państwowy Bank Rolny projektem urządzeń melioracyjnych, przy czym:

- a) najwyższe obciążenie 1 ha faktycznie zmeliorowanych gruntów, należących do członków spółek wodnych i innych dłużników, długiem kapitałowym pożyczki, przed rozpoczęciem jej amortyzacji, nie może przekraczać złotych w złocie 500 z wyjątkiem pożyczek udzielonych na przebudowę i budowę gospodarstw rybnych oraz uprawę wikliny, z tytułu których także obciążenie 1 ha ustala się na złotych w złocie 1.000;
 - b) w przypadkach, gdy pożyczki udzielone zostały na urządzenia melioracyjne, specjalnie kosztowne w stosunku do zmeliorowanej powierzchni (np. deszczownie), wówczas niezależnie od umorzeń, dokonanych na podstawie rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 12 grudnia 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr 109, poz. 968) najwyższe obciążenie ustala się w wysokości 50% pozostałego kapitału pożyczki;
 - c) bonifikaty na podstawie § 4 pkt 2 lit. a pkt 3 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 12 grudnia 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr 109, poz. 968) mogą być stosowane, jako dalsza odpowiednia obniżka norm ustalonych w punkcie niniejszym;
 - d) w przypadku podjęcia pożyczki i nieuzuycia jej na melioracje — jako faktycznie zmeliorowany obszar uważać się będzie obszar, który miał być zmeliorowany za podjętą pożyczkę;
- 2) całkowite umorzenia pożyczek, obciążających grunty członków spółek wodnych jedynie z tytułu kosztów sporządzenia projektu urządzeń melioracyjnych i zawiązania spółek;
- 3) częściowe umorzenia poniżej norm ustalonych w pkt 1 pożyczek, które zostały zużyte na zmeliorowanie gruntów, obciążonych również pożyczkami w listach zastawnych Państwowego Banku Rolnego, o ile łączne obciążenie tymi pożyczkami przekracza 2/3 szacunku, ustalonego przez Bank przy udzielaniu pożyczek w listach zastawnych;
- 4) wstrzymania od dnia 1 lipca 1936 r. do dnia 30 czerwca 1939 r, spłaty kapitału pożyczek oraz równoczesne przedłużenia okresu ich umorzenia;
- 5) przyznawania bonifikaty rat (należności na umorzenie kapitału, oprocentowanie i dodatek administracyjny) wymierzonych od dnia 1 stycznia 1931 do dnia 30 czerwca 1936 r. zarówno wpłaconych, jak i zaległych, najwyżej jednak do wysokości różnicy między ratami, jakie obowiązywały dłużników, a jakie by przypadają od kapitału pożyczek pozostałego po przyznaniu przewidzianych rozporządzeniem niniejszym ulg oddłużeniowych, przy ustalaniu tych rat w wysokości 3,75% rocznie—w okresie karencyjnym i w wysokości 5,37% rocznie—w okresie amortyzacyjnym; bonifikaty zarachowane będą przede

wszystkim na zmniejszenie należności z tytułu rat, a następnie na przedterminową spłatę kapitału pożyczek; szczegółowy sposób zaliczenia bonifikat ustali Państwowy Bank Rolny.

§ 3. Wstrzymuje się w okresie od dnia 1 lipca 1936 r. do dnia 30 czerwca 1939 r, spłatę kapitału obligacji melioracyjnych Państwowego Banku Rolnego. Okresy umorzenia tych obligacji przedłuża się, włączając okresy wstrzymania spłaty kapitału — na lat 39.

§ 4. Za czynności związane z udzieleniem ulg, przewidzianych w § 2 rozporządzenia niniejszego, Państwowy Bank Rolny ma prawo pobierać opłaty, których wysokość ustali Minister Skarbu.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

589.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 23 października 1936 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych w sprawie oznaczania papierów wartościowych i ich kursów przy spłacie długów rolniczych.

Na podstawie art. 13 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. o konwersji i uporządkowaniu długów rolniczych w brzmieniu, ustalonym w obwieszczeniu Ministra Skarbu z dnia 5 grudnia 1935 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. o konwersji i uporządkowaniu długów rolniczych (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr 5, poz. 59) zarządza się co następuje:

§ 1. Długi rolnicze, z wyjątkiem długów wobec instytucji, wymienionych w art. 6 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. o konwersji i uporządkowaniu długów rolniczych w brzmieniu, ustalonym w obwieszczeniu Ministra Skarbu z dnia 5 grudnia 1935 r. (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr 5, poz. 59), przewyższające 500 zł, mogą być w okresie od dnia wejścia w życie rozporządzenia niniejszego do dnia 28 października 1937 r., spłacane następującymi papierami wartościowymi:

- 1) obligacjami pożyczek państwowych:
 - 3% Premiowej Pożyczki Inwestycyjnej,
 - 4% Pożyczki Konsolidacyjnej,
 - 6% Pożyczki Wewnętrznej (Narodowej),
 - I Serii 3% Państwowej Renty Ziemskiej,
 - 5% Państwowej Pożyczki Konwersyjnej z roku 1924,
 - 5% Konwersyjnej Pożyczki Kolejowej;
- 2) listami zastawnymi banków państwowych:
 - a) Państwowego Banku Rolnego:
 - 4½% listami zastawnymi w złotych w złocie Serii I,